

[Poulsgaard]

igen med vedkommende og sagde: det går ikke, kære ven, det er for farligt, dette her. Hvis denne person så bliver ved med at sidde disse advarsler overhørig og går i seng med 2-3 forskellige, som så også påføres denne sygdom eller risiko for sygdommen, så var det, jeg sagde, at man kunne blive nødt til at isolere vedkommende.

Vi kan da håbe på, at vi kommer så langt i forskningen, at vi får behandlingsmuligheder. Ja, ministeren må godt sidde dernede og sukke dybt, men vil ministeren være med til, at én person kan ødelægge livet for 10, 20, 30 personer? Er det så ikke bedre at gøre én person uheldig end at gøre 30 personer uheldige? Det er altså spørgsmålet.

Det er en dybt uheldig sag, vi diskuterer, men det kan ikke være ministerens mening, at folk, der konstaterer, at de har denne farlige sygdom, skal have lov til at have seksuel omgang i flæng. Det kan ikke være ministerens mening. Det kalder jeg menneskefjendsk, hvis det virkelig er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Det kan ikke være rigtigt, at hr. Poulsgaard bare kan afvise, at en inddragelse af AIDS under lov om bekæmpelse af kønssygdomme vil afholde folk fra at gå til undersøgelse. Vi kan jo tage en risikogruppe som narkomanerne. Det er en gruppe, der formentlig har meget andet at tænke på og i hvert fald i praksis tænker på mange andre ting, end om de nu skulle være blevet smittet. Vi oplever ofte hos narkomaner en meget ansvarsløs optræden, som er fuldt begrundet i den situation, de er i, og som de nu ser verden, og som de nu tænker. Men hvis konsekvensen af, at narkomanerne – og det gælder også andre risikogrupper – så lod sig undersøge, var, at de kunne risikere at få et livslangt forbud mod seksuelle aktiviteter eller måske oven i købet risikerede isolation resten af livet, så var der da ingen, som var ved sine fulde fem, der ville gå til undersøgelse. Det er konsekvensen af forslaget.

Så kan hr. Poulsgaard godt spørge, om jeg nu ikke mener, at man selvfølgelig skulle kunne isolere smittebærere, som udsætter andre for smitte. Nej – så havde jeg lyst til at sige en ed, men det må jeg ikke for formanden – det mener jeg ikke at man skal kunne. Det

var dog en vederstyggelig tanke, et vederstyggeligt indgreb i det enkelte menneskes personlige integritet, og det er jo netop derfor, det er så vigtigt at komme ud med information og med rådgivning og vejledning, for i rådgivning og vejledning ligger jo også oplysning om mulighederne for at dyrke seksuelle aktiviteter uden risiko for smitte. Det er jo bl.a. det, som en væsentlig del af rådgivningen og vejledningen går ud på.

Så vil jeg sige til slut om denne diskussion om sagkundskab, at der jo sikkert er læger, der mener det ene, og læger, der mener det andet, og så kan vi jo hver stå og råbe op med vores. Vi må nu altså tage politisk stilling, og det drejer sig dybest set om, hvilket menneskesyn vi har herinde. Det skal jo lige siges, når man fremhæver de læger, der har skrevet i Politiken i går, at f.eks. landets fremmeste epidemiolog, hr. Zoffmann, klart har taget afstand fra dette her, overlæge Jens Ole Nielsen fra Hvidovre hospital har klart taget afstand fra at inddrage AIDS under lov om bekæmpelse af kønssygdomme, og sådan kunne man blive ved.

Lægerne er altså uenige, men hvis det endelig kommer an på det, så garanterer jeg for, at der er flere, der er imod dette forslag, end der er for. Ikke fordi det skal være noget argument imod det, ligesom det ikke er et argument for det, at der er nogle, der argumenterer for det. Men sådan er det altså. Derfor kan vi godt droppe denne snak om sagkundskab, for der kommer det bare til at stå 1-1.

Til slut vil jeg sige om fængsler, at vi jo netop har et eksempel på, at man har sendt en fange hjem fra et fængsel, fordi han havde AIDS. Jeg synes, det er fuldstændig usagligt, men lad det nu ligge. Det viser også noget om mulighederne for faktisk at gennemføre fremskridtspartiets lovforslag.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg synes, indenrigsministeren stillede hr. Poulsgaard et meget centralt spørgsmål, som det lykkedes hr. Poulsgaard med opbydelsen af alle sine øyner at undgå at svare på. Hr. Poulsgaard sagde på et tidspunkt, at de pågældende skulle isoleres. Hvad er det, hr. Poulsgaard forestiller sig? Det vil jeg gerne have et helt konkret bud på. De, der skulle